

[Socialministeren.]

paa Virkningerne, vil give et ret begrænset Resultat, men ogsaa paa adskillige Steder, hvor der er Mulighed derfor, uden at der gaar noget i Stykker, at skabe en effektiv Arbejdstidsforkortelse i de Perioder, hvor der er alt for megen Arbejdskraft i de paa-gældende Fag. Jeg tror, man vil være vel tjent med at medvirke til en forstandig Udvikling i Retning af at faa de flest mulige i Arbejde.

Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Elgaard sige, at det er jo meget let at staa op her og hævde, at det er en Bagstræbslovgivning, her er Tale om. — Ja, saa maa jo hele den Udvikling, Arbejderbevægelsen har foretaget i Løbet af de sidste Menneskealder, hvorved man har faaet Arbejdstiden nedsat fra 11—12 Timer til nu normalt at være 8 Timer, være en Bagstræbslovgivning. Jeg har en anden Opfattelse, der bl. a. ogsaa støtter sig dertil, at man nu er gaaet denne Vej over hele Verden. At det ærede Medlem saa betragter det som en Bagstræbslovgivning, er en Sag for sig; jeg kan ikke erkende det, tværtimod mener jeg, med hele den Udvikling, vi er inde i, hvor Rationalisering og mange andre Ting — som jeg slet ikke skal komme ind paa, fordi det vil føre alt for vidt — medfører, at et stigende Antal Mennesker dels i en ganske ung Alder, dels i en noget ældre Alder, men alligevel ikke en saa høj Alder, at de er gamle Folk, faktisk skydes ud af Produktionen, at det under disse Omstændigheder vil være rimeligt, da de paagældende alligevel skal forsynes, og skal forsynes af dem, der arbejder, en skønne Dag at gaa til en Gennemførelse af kortere Arbejdstid paa visse Omraader, og i alt Fald at gøre det som en midlertidig Foranstaltning til Afhjælpning af Arbejdsløsheden under de Vilkaar, vi lever under for Øjeblikket; dette er efter min Mening ikke nogen Bagstræbslovgivning, men det er en Lovgivning, hvorefter man indretter sig under de Forhold, som Vilkaarene for vort Lands Produktionsliv skaber for Tiden. Det er ikke paa nogen som helst Maade en begrænsende Lovgivning eller paa anden Maade en Lovgivning af den Art, som det ærede Medlem gav Udtryk for her.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Flertallets Standpunkt og anbefale at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Ordføreren (Leonhard Hansen): Jeg har ikke meget at bemærke til det, der er blevet sagt; der var ikke meget nyt i den

Debat, der fandt Sted i Gaar og er blevet fortsat i Dag, og der kan heller ikke være det; naar vi ved, at dette Lovforslag har været debatteret 5 Aar i Træk i dette Ting, bliver der kun som nyt tilbage de Ændringsforslag, der er stillet fra Mindretallets Side, og som jeg endnu en Gang benytter Lejligheden til at anbefale, at man stemmer imod.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard var i Gaar begejstret for de Oplysninger, der var fremkommet, og udtalte sin Tilfredshed med dem, men det samme var ikke ganske Tilfældet med det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, som mente, de ikke var tilstrækkeligt fyldestgørende. Jeg vil dog bare i den Anledning gøre opmærksom paa, at de Oplysninger, der har kunnet fremskaffes, og som man har faaet fra De samvirkende Fagforbund, ikke har kunnet være bedre. De er naturligvis rent skønmæssige og indhentet med ret kort Varsel, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Oplysningerne ikke vilde være bedre, selv om de var indhentet andre Steder, rent bortset fra, at jeg tror, man ikke kunde have faaet dem saa gode f. Eks. fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard fremhævede de forskellige Fags Overarbejdsprocent og mente herudfra, at man burde have ladet Lovforslaget være begrænset til enkelte Fagomraader. Jeg gad vide, hvordan man skulde bære sig ad med det. Selv med disse Oplysninger, at der inden for forskellige Fag i Aar var en højere Arbejdsløshedsprocent end den, der var Gennemsnittet, altsaa de 2,5 pCt., maa man gøre sig klart, at der vel vilde være al Sandsynlighed for, at dette skiftede, saaledes at der var andre Fag, der havde en eventuelt højere Overarbejdsprocent i andre Aar. Altsaa, det at begrænse til enkelte Fagomraader tror jeg vilde være ganske haabløst at tænke paa, rent bortset fra, at man jo inden for de forskellige Organisationer har gjort Forsøg paa at træffe en Ordning Fagene imellem, altsaa de enkelte Organisationer med deres modstaaende Arbejdsgiverorganisationer, uden at det i noget Tilfælde er lykkedes at opnaa Enighed om en rimelig Ordning. Der var derfor naturligvis ikke andet at gøre end at fremkomme med Lovforslaget, gældende for alle, saaledes som det nu lyder paa. Her vil jeg gerne yderligere pointere, hvad den højtærede Minister ogsaa har nævnt, at de enkelte Organisationer og Hovedorganisationer forhaabentlig naar at finde hinanden, inden dette Lovforslag træder i Kraft, altsaa inden 1. Oktober, hvilket jeg for øvrigt ikke nærer nogen Tvivl om de vil. Jeg har bestemt Haab om, at naar først